

บทที่ ๕

การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

๑. กล่าวทั่วไป

๑.๑ การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม คือการใช้กำลังอำนาจทางทหารเพื่อการปฏิบัติการในด้านอื่นที่ไม่ใช่การทำสงคราม หมายรวมถึงการปฏิบัติการต่างๆที่ใช้พลังอำนาจทางทหารของชาติเข้าทำการ แต่ไม่ใช่เป็นการยุทธขนาดใหญ่ซึ่งโดยปกติแล้วจะเกี่ยวข้องกับการสงคราม เป็นการปฏิบัติการทั้งทางบก ทางทะเล ทางอากาศและการปฏิบัติการพิเศษ (อาจเป็นการรบหรือมิใช่การรบก็ได้) และอาจเป็นการปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานพลเรือนและ เอกชนในลักษณะเสริมกัน บทนี้จะกล่าวถึงแนวความคิดที่สำคัญในระดับยุทธการและแบบการปฏิบัติต่าง ๆ

๑.๒ ความแตกต่างระหว่างสงครามและการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม คือขนาดและขอบเขตการใช้กำลังกล่าวคือ " สงคราม " เกิดขึ้นเมื่อผู้นำประเทศตกลงใจจะใช้กำลังทหารขนาดใหญ่เพื่อรักษาอธิปไตย หรือผลประโยชน์แห่งชาติ การใช้กำลังดังกล่าวเป็นการปฏิบัติทางทหารที่มีความต่อเนื่องจนประเทศชาติตกอยู่ในสภาวะสงคราม ส่วน " การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม " เป็นการป้องปรามสงคราม แก้ไขข้อขัดแย้ง สนับสนุนสันติภาพและสนับสนุนฝ่ายพลเรือนเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ อาจปฏิบัติในรูปของการรบหรือมิใช่การรบ ทั้งในเวลาปกติ ในห้วงเวลาขัดแย้ง หรือในสถานการณ์สงคราม

๑.๓ ตามปกติการเมืองเป็นแรงขับเคลื่อนของการปฏิบัติการทางทหาร อย่างไรก็ตามในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม มีข้อพิจารณาและข้อจำกัดที่ละเอียดมากกว่าการทำสงคราม ทั้งนี้เพื่อมิให้ผลของการปฏิบัติขยายหรือยกระดับไปสู่การทำสงคราม เป้าหมายของการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม คือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งชาติโดยรวดเร็วและถือว่าการเพียงพอแล้ว

๒. ความมุ่งหมาย การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม มีหลายประการ และอาจมีการปรับเปลี่ยนจากจุดมุ่งหมายหนึ่งไปสู่จุดมุ่งหมายอื่นได้ตลอดเวลา เช่นจากการป้องปรามไปสู่การแก้ไขความขัดแย้ง และสนับสนุนสันติภาพ

๓. บทบาทในสภาวะแวดล้อมความมั่นคงทางยุทธศาสตร์

๓.๑ ผู้บัญชาการกองกำลังเฉพาะกิจร่วมใช้การปฏิบัติการทางทหารในกรอบของยุทธศาสตร์ของหน่วยเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ของชาติด้วยการแปลงเจตจำนงทางยุทธศาสตร์ไปเป็นการปฏิบัติในระดับยุทธการและยุทธวิธี การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามจะเกี่ยวข้องกับข้อพิจารณาทั้งระดับยุทธศาสตร์ ยุทธการ และยุทธวิธี

๓.๒ กำลังอำนาจแห่งชาติในเรื่องอื่น อาจนำมาใช้ร่วมกันในทุกทางเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของยุทธศาสตร์ชาติในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามจะทำในลักษณะใดจะต้องพิจารณาตามสถานการณ์ซึ่งงานของทหารโดยปกติก็คือการสนับสนุนการทูต หรือการเศรษฐกิจและเป็นเครื่องมือทางการข่าว

๔. หลักการพื้นฐาน ๖ ประการในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

หลักการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม
วัตถุประสงค์ (Objective)
เอกภาพในความพยายาม (Unity of Effort)
ความปลอดภัย (Security)
ข้อจำกัด (Restraint)
ความมานะพยายาม (Perseverance)
ความชอบธรรม (Legitimacy)

รูปที่ ๕ - ๑ หลักการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

๔.๑ วัตถุประสงค์ เพื่ออำนวยความสะดวกการปฏิบัติการทางทหารทุกชนิด ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เด็ดขาด และสามารถสำเร็จได้

๔.๒ เอกภาพในการปฏิบัติ พยายามใช้หลักเอกภาพไปปฏิบัติในทุกการปฏิบัติการ หลักเอกภาพในการบังคับบัญชาในสงคราม นำมาใช้ในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามด้วย แต่ทำได้ยากการปฏิบัติการเช่นนี้ ส่วนราชการอื่นอาจมีผู้นำในการปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชาทางทหารอาจตอบคำถามหัวหน้าส่วนราชการพลเรือน เช่น ทูต หรือตนเองอาจใช้ทรัพยากรของส่วนราชการพลเรือน การจัดในการบังคับบัญชามักจัดให้อ่อนตัว

บางครั้งจะไม่เกี่ยวข้องกับอำนาจทางการบังคับบัญชาทางทหาร ผู้บังคับบัญชาต้องแสวงหาบรรยากาศในความร่วมมือ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยเอกภาพในการปฏิบัติ

๔.๓ การระวังป้องกัน อย่าปล่อยให้ข้าศึกได้เปรียบโดยไม่คาดคิด การระวังป้องกันส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการพิทักษ์กำลังรบจากบุคคลหรือกลุ่มที่เป็นปรปักษ์กับผลประโยชน์

ของฝ่ายเรา ซึ่งเหล่านี้รวมถึงผู้ก่อการร้าย กลุ่มตรงข้ามกับการปฏิบัติการและพวกฉวยโอกาสภายหลังภัยธรรมชาติ ผู้บัญชาการกองกำลังเฉพาะกิจร่วมควรเตรียมพร้อมตลอดเวลาเพื่อเผชิญการกระทำที่เป็นอันตรายต่อหน่วย หรือกระทบกระเทือนต่อการบรรลุภารกิจ

๔.๔ ข้อจำกัด การปฏิบัติรวมของกำลังพล และหน่วย ต้องอยู่ภายในกรอบของวินัยในการใช้กำลัง รวมถึงกฎการปะทะโดยเฉพาะกรณีการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม กฎการปะทะจะมีข้อจำกัดมากขึ้น มีรายละเอียดมากและอ่อนไหวต่อการเมืองมากกว่าการสงคราม นอกจากนี้กฎเหล่านี้อาจเปลี่ยนแปลงได้บ่อย ๆ ในระหว่างการปฏิบัติการ ข้อจำกัดในเรื่องอาวุธ ยุทธวิธีและระดับความรุนแรงบ่งชี้ถึงสภาพแวดล้อมการใช้กำลังมากเกินไปอาจมีผลเสียต่อความพยายามในการได้มาหรือรักษาไว้ซึ่งความถูกต้องตามกฎหมาย และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว

๔.๕ ความบากบั่น การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามบางครั้งก็สิ้นบางครั้งอาจยืดเยื้อ การปฏิบัติการในยามสงบอาจต้องใช้เวลาเป็นปีเพื่อให้ได้ผลที่ต้องการ เป็นการยากที่จะรู้ถึงสาเหตุของการเผชิญหน้าและความขัดแย้งที่ซ่อนอยู่เบื้องลึกอย่างชัดเจนในตอนเริ่มต้น เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องประเมินผลการปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชาต้องรักษาความสมดุลระหว่างความต้องการบรรลุวัตถุประสงค์โดยรวดเร็วกับความละเอียดอ่อนของวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ระยะยาว และข้อจำกัดที่มีในการปฏิบัติการ ดังนั้นการติดตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของชาติอย่างอดทน มั่นคงและโดยต่อเนื่องนานเท่าที่จำเป็นต่อการบรรลุผล จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ

๔.๖ ความชอบธรรมยอมรับในสิทธิที่จะปกครองหรือการตัดสินใจของประชาชน ของรัฐบาลที่ถูกต้องตามกฎหมาย ตามมาตรฐานที่ยอมรับระหว่างประเทศ การปฏิบัติการของกองกำลังเฉพาะกิจร่วมต้องรักษาความถูกต้องตามกฎหมายของการปฏิบัติการและของรัฐบาลเจ้าของประเทศ การปฏิบัติการในกรณีที่ไม่มีรัฐบาล ควรใช้ความระมัดระวังให้มากเมื่อเกี่ยวข้องกับบุคคล และองค์กรเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้กฎหมายโดยไม่เจตนา การ

ปฏิบัติการจิตวิทยา สามารถเพิ่มพูนความรู้สึกถูกต้องชอบธรรมตามกฎหมายของการปฏิบัติการได้ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

๕. ข้อพิจารณาในการวางแผน สำหรับการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

<p style="text-align: center;">ข้อพิจารณาในการวางแผน การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม สามารถเกี่ยวข้องกับภัยคุกคามซึ่ง</p> <ul style="list-style-type: none">• อาจจะไม่เปิดเผยและเป็นการกระทำทางอ้อม• เป็นระดับภูมิภาค• อาจเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว• อาจเป็นหรือ ไม่เป็นภัยระยะยาว• อาจเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวกับความขัดแย้ง• อาจมีผลร้ายแรงต่อการปกป้องผลประโยชน์ของเรา

รูปที่ ๕ - ๒ ข้อพิจารณาการวางแผนสำหรับการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

๕.๑ การประสานงานระหว่างส่วนราชการ ในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม ทหารจำเป็นต้องทำงานร่วมกับส่วนราชการอื่น หรือกับรัฐบาลของชาติอื่นๆ กิจแรกคือ การเห็นพ้องต้องกันและเสริมด้วยความรู้ ในเรื่องขีดความสามารถและขีดจำกัดของแต่ละส่วนราชการ เช่นเดียวกับข้อบังคับที่อาจขัดขวางการใช้ขีดความสามารถนั้น โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาและส่งเสริมเอกภาพในการปฏิบัติที่จำเป็น ต่อการสำเร็จภารกิจเฉพาะ สามารถบรรลุผลสำเร็จด้วยการสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจและร่วมมือ

๕.๒ การควบคุมบังคับบัญชา ในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามแต่ละครั้งจะมีลักษณะเฉพาะกรณี ไม่มี การควบคุมบังคับบัญชาแบบสำเร็จรูปใดๆ ที่เหมาะกับการปฏิบัติการทุกครั้งผู้บัญชาการกองกำลังเฉพาะกิจร่วมและหน่วยรองควรมีความอ่อนตัวในการปรับการจัดมาตรฐานให้สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละสถานการณ์และส่งเสริมเอกภาพในการปฏิบัติ

๕.๓ ข้าราชการและการรวบรวมข่าวสาร การพิทักษ์กองกำลังสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างมากได้ด้วย การผสมผสานการข่าวกรองและการรวบรวมข่าวสารอย่างเหมาะสม ผู้บัญชาการกองกำลังเฉพาะกิจร่วมและผู้วางแผนต้องกำหนดความต้องการข่าวกรองที่จำเป็นต่อการสนับสนุนการปฏิบัติการให้เร็วที่สุดเท่าที่ทำได้ภายหลังประกาศปฏิบัติการ ผู้วางแผนการข่าวกรองต้องพิจารณาขีดความสามารถของหน่วยที่จะรับการ

สนับสนุนการข่าวกรองจากภายนอก ชีดความสามารถในการเก็บรักษาข้อมูลด้านข่าวกรอง ความทันเวลาของระบบรวบรวม สิ่งพิมพ์ด้านข่าวกรองที่มีอยู่ในปัจจุบัน และความเป็นไปได้ในการใช้ส่วนราชการและองค์กรอื่นเป็นแหล่งข่าวกรองในการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้ สงคราม เช่น การรักษา สันติภาพ คำว่า “ การรวบรวมข่าวสาร ” มักใช้แทนคำว่า “ การข่าวกรอง ” เพราะความละเอียดอ่อนของการปฏิบัติการ

๕.๔ ข้อบังคับและข้อจำกัด ผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับการกิจการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามอาจประสบข้อจำกัดมากมายนอกเหนือจากข้อจำกัดธรรมดาที่เกี่ยวข้องกับกฎการปะทะ (ROE) เช่น การยอมรับของนานาชาติในแต่ละการปฏิบัติการ อาจจะมีสำคัญมากไม่เฉพาะการใช้กำลังทหารสนับสนุน การแข่งขันระหว่างประเทศ แต่ยังเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรระหว่างประเทศ สิ่งที่มาคือการประกาศสิทธิตามกฎหมายของบุคคลและองค์กร และงบประมาณในการปฏิบัติการ รวมถึงข้อบังคับและข้อจำกัดที่มีต่อส่วนราชการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการปฏิบัติควรได้รับความเข้าใจจากส่วนราชการและองค์กรอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการประสานงาน

๕.๕ การฝึกศึกษา กองทัพอาจได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามโดยได้รับการแจ้งเตือนล่วงหน้าเพียงเล็กน้อย ดังนั้นการฝึกศึกษาที่เน้นการปฏิบัติการร่วม หลายชาติและการปฏิบัติการร่วมกับส่วนราชการอื่นควรได้รับการพัฒนาและปฏิบัติสำหรับบุคคลและหน่วย กำลังพลจากส่วนราชการอื่นและองค์กรเอกชน และองค์กรระหว่างประเทศ ควรได้รับเชิญให้เข้าร่วมในการฝึกศึกษาด้วย

๕.๖ การปฏิบัติภายหลังความขัดแย้ง

๕.๖.๑ การวางแผนสำหรับการปฏิบัติภายหลังความขัดแย้งควรเริ่มต้นโดยเร็วที่สุดและควรอย่างยิ่งที่จะทำก่อนความขัดแย้งจะเริ่มต้นขึ้น ขณะที่การรบใกล้ยุติกำลังทหารควรเตรียมตัวเปลี่ยนไปสู่การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม ได้แก่ การควบคุมผู้อพยพ การจัดระเบียบประชาชนและการบริการประชาชน การช่วยเหลือทางการแพทย์ และกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับทหารและสามารถปฏิบัติได้ดีที่สุดโดยตรง จากนั้นจึงค่อยๆ เปลี่ยนไปสู่การปฏิบัติโดยพลเรือนเมื่อได้รับการจัดตั้งเรียบร้อยแล้ว

๕.๖.๒ ในสิ่งแวดล้อมวิกฤติ อาจทำให้ทหารต้องเป็นผู้นำในการปฏิบัติการ ที่ควรดำเนินการโดยส่วนราชการอื่นๆ กำลังทหารจำเป็นต้องปฏิบัติงานเต็มความสามารถในสิ่งแวดล้อมนี้ ในขณะที่กำลังทหารภายใต้การบังคับบัญชาของส่วนราชการเป็นผู้รับผิดชอบ เพื่อให้กิจกรรมภายหลังความขัดแย้งได้รับการวางแผนปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการ

มองการณ์ไกลและความชำนาญและความร่วมมือและความช่วยเหลือหลายรูปแบบจากส่วนราชการของรัฐ เหล่าทัพอื่น และพันธมิตรหรือประเทศผู้ร่วมรบ

กิจกรรมภายหลังความขัดแย้งโดยทั่วไปได้แก่

**** การส่งผ่านสู่อำนาจของพลเรือน** การติดต่ออาจเป็นระดับรัฐบาลท้องถิ่น หรือประเทศเจ้าภาพหลังจากวินาศภัยธรรมชาติ การปฏิบัติการรักษาสันติภาพหลังการให้เกิดสันติภาพ หรือผ่านข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ สำหรับผู้อพยพ ไปยังองค์กร เอกชนที่ให้การสนับสนุนผู้อพยพ

**** การสนับสนุนการเจรจาสงบศึก** การสนับสนุนอาจรวมถึงการให้ข่าวกรอง การรักษาความปลอดภัย การขนส่ง และการสนับสนุนการส่งกำลังบำรุง และการแปลภาษาสำหรับผู้ร่วมเจรจาทั้งหมด

**** การปฏิบัติของกำลังรบพิเศษ** กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่การสนับสนุนกิจการพลเรือน เพื่อจัดตั้งรัฐบาลพลเรือนขึ้นใหม่ การฝึกเพิ่มเติมให้แก่กองทัพของประเทศเจ้าภาพ การปฏิบัติการจิตวิทยาเพื่อเสริมความสัมพันธ์อันดีโดยต่อเนื่องและการรวบรวมข่าวสาร

**** การปฏิบัติการด้านสื่อมวลชน** ได้แก่โครงการข้อมูลการบังคับบัญชา การสนับสนุนจากสื่อมวลชน และการรณรงค์ด้านข่าวสารระหว่างประเทศ

**** การถอนกำลัง** ได้แก่ การทำลายสิ่งของเหลือใช้ การปฏิบัติการทำเรือ การปิดบัญชีค่าใช้จ่าย การทำเครื่องหมายและทำลายสนามทุ่นระเบิด และการทำลายกระสุนอื่นๆ และให้มั่นใจว่าหน่วยทหารที่จำเป็นยังคงอยู่ ณ ที่ตั้งจนกว่าจะจบภารกิจ การถอนกำลังต้องมีการวางแผน และดำเนินการให้สอดคล้องกับการนำกำลังส่วนนี้ไปใช้ในภารกิจใหม่

๖. แบบของการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

ตามรูป ๕ - ๓ การปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงครามประกอบด้วยเรื่อง

แบบของการปฏิบัติการทางทหารที่มีใช้สงคราม

- การควบคุมอาวุธ
- ต่อต้านการก่อการร้าย
- การสนับสนุนปราบปรามยาเสพติด
- การช่วยเหลือชาติอื่น
- การอพยพประชาชน
- การสนับสนุนส่วนราชการพลเรือน
- การปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ
- สนับสนุนการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

ต่อไปนี้

๖.๑ การควบคุมอาวุธ จุดมุ่งหมายของการควบคุมอาวุธคือ เพื่อให้เกิดผลดีต่อความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งดูเหมือนจะเป็นภารกิจทางการทูต แต่ทหารมีบทบาทสำคัญ ตัวอย่างเช่นเจ้าหน้าที่ทหารอาจเกี่ยวข้องในการเข้าตรวจสอบตามสนธิสัญญาการควบคุมอาวุธ ยึดอาวุธที่มีอำนาจการทำลายล้างสูง คู้มกันการขนส่งอาวุธที่อนุญาตให้มีได้และอุปกรณ์อื่นๆ (เช่นยูเรเนียม) รวมทั้งควบคุมสิ่งอุปกรณ์ไม่ให้สูญหายหรือถูกใช้ไปโดยไม่มีสิทธิ์ รื้อทำลายอาวุธโดยอาจได้รับหรือไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของประเทศ การปฏิบัติทั้งหมดนี้ช่วยลดภัยคุกคามต่อความมั่นคงในภูมิภาค

๖.๒ การต่อต้านการก่อการร้ายกรรมวิธีนี้เป็นทั้งเชิงรุก(ปราบปรามการก่อการร้าย) และเชิงรับ (ป้องกันการก่อการร้าย)

๖.๓ การสนับสนุนการปราบปรามยาเสพติด

๖.๓.๑ ส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การควบคุมยาเสพติดของชาติได้แก่ การสืบสวนและการเฝ้าตรวจ สนับสนุนร่วมมือกับรัฐบาลต่างประเทศ โดยการจัดขบวนเส้นทางลำเลียงยาเสพติด สนับสนุนการรักษากฎหมายของหน่วยปราบปรามยาเสพติด การป้องกันและรักษาผู้ติดยาเสพติดภายในประเทศ การวิจัยและพัฒนาและสนับสนุนการใช้ระบบควบคุมบังคับบัญชา

๖.๓.๒ เป็นหน่วยนำการปฏิบัติในการเฝ้าตรวจและตรวจการณ์ทางอากาศและทางทะเล ตามเส้นทางลักลอบส่งยาเสพติดผิดกฎหมายเข้าสู่ประเทศ

๖.๓.๓ รวมระบบควบคุมบังคับบัญชาและการข่าวกรองทางเทคนิคทั้งหมดเพื่อตรวจจับเส้นทางลำเลียงยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย

๖.๔ การช่วยเหลือประเทศอื่นๆมีความมุ่งหมายเพื่อให้การช่วยเหลือประเทศอื่นๆ โดยการช่วยเหลือจัดให้มีโครงการต่างๆ ให้กับประเทศที่รับการช่วยเหลือ เพื่อประกันเสรีภาพความมั่นคงและการพัฒนาประเทศ

๖.๕ การปฏิบัติการอพยพพลเรือน (NEO) มีความมุ่งหมายเพื่อเคลื่อนย้ายประชาชนอย่างรวดเร็วและปลอดภัยออกจากพื้นที่ที่อาศัยอยู่นอกประเทศ หรือที่อาจมีภัยคุกคาม แม้ว่าการปฏิบัติการส่งกลับพลเรือนจะมุ่งเฉพาะประชาชนไทย เป็นประการแรก แต่อาจช่วยเหลือต่อประชาชนมิตรประเทศ เมื่อกองบัญชาการทหารสูงสุดพิจารณาแล้วว่าเป็นผลดีต่อประเทศไทย กระทรวงการต่างประเทศจะเป็นหน่วยนำในการปฏิบัตินี้ เอกอัครราชทูต

ไทย หรือหัวหน้าสถานทูตมีหน้าที่ในการวางแผนการปฏิบัติการส่งกลับพลเรือน โดยทำเป็นแผนการปฏิบัติยามฉุกเฉินเพิ่มเติมเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้

๖.๖ การสนับสนุนหน่วยราชการพลเรือน

๖.๖.๑ การปฏิบัตินี้เกี่ยวกับการช่วยเหลือประชาชน เป็นการปฏิบัติในลักษณะปฏิบัติการร่วมพลเรือน-ทหารประกอบด้วย การบรรเทาภัยพิบัติต่าง ๆ การบรรเทาทุกข์จากการไร้ที่อยู่อาศัย สาธารณภัยในยามฉุกเฉิน การรักษากฎหมายภายในประเทศ ป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของรัฐ และป้องกันการขาดความต่อเนื่องในการบริหารงานของรัฐบาลตามแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ

๖.๖.๒ ทหารสามารถสนับสนุนงานของรัฐบาลในกิจการภายใน เช่น สนับสนุนระบบการศึกษา การรักษาพยาบาล การปฏิบัติในสถานการณ์ฉุกเฉิน การขนส่งในถิ่นห่างไกล การพัฒนาประเทศในพื้นที่ทุรกันดาร

๖.๗ การปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ

๖.๗.๑ ความหมายนี้แบ่งออกเป็น ๓ ประการคือ การปฏิบัติการทางการทูต การรักษาสันติภาพโดยกำลังทหาร และการใช้กำลังทหารบังคับให้เกิดสันติภาพ ดังนั้นอาจเป็นการง่ายขึ้นถ้าใช้คำต่อไปนี้

๖.๗.๒ Peace making (เป็นการปฏิบัติการทางการทูต)

๖.๗.๓ Peacekeeping (การปฏิบัติทางทหารที่มีใช้การรบเพื่อรักษาสันติภาพ)

๖.๗.๔ Peace enforcement (การบังคับให้เกิดสันติภาพด้วยกำลังทหาร)

๖.๗.๕ องค์การสหประชาชาติเป็นองค์กรที่สนับสนุนการปฏิบัติของกองกำลังรักษาสันติภาพ

๖.๗.๖ วัตถุประสงค์ของการรักษาสันติภาพ คือทำให้เกิดสันติภาพระหว่างคู่สงคราม เริ่มแรกจะใช้วิธีการทูต การปฏิบัติทางทหารอาจมีความจำเป็น ถ้าการทูตไม่เพียงพอหรือไม่หรือเหมาะสม

๖.๘ การสนับสนุนการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

๖.๘.๑ การก่อความไม่สงบเป็นความพยายามที่จะปฏิบัติต่อจุดอ่อนของ รัฐบาล เช่น ความล้มเหลวในการรักษากฎหมายและคำสั่ง ความล้มเหลวทาง

เศรษฐกิจ การเมือง เชื้อชาติและความหวังทางสังคม การไม่สามารถต่อสู้กับภัยพิบัติ รวมทั้ง การปฏิบัติอย่างรุนแรงของกลุ่มก่อการจลาจล

๖.๘.๒ การจัด โครงสร้างสำหรับการสนับสนุนการรักษาความสงบ
เรียบร้อยภายในประเทศ สามารถจัดได้อย่างเปิดเผยและปกปิด แผนงานสนับสนุนจะต้องเป็น
การปฏิบัติพิเศษ โดยปฏิบัติตามแผนรักษาความสงบของกองบัญชาการทหารสูงสุด

.....